

met de twee vergrendelingen

Paolina

De schuiven waren te zwaar voor ons

Giacomo

Ja
maar wij samen
nee
ik was daar alleen

Paolina

Hou toch op
We waren met zijn tweeën

Giacomo

Misschien is het de schuld van het herinneren maar vroeger deed ik alles alleen

Paolina

Jij steelt mijn herinneringen

Giacomo

Ik heb geoeffend
eindeloos geoeffend
ieder detail duizend keer herhalen
beschrijven die ruimtes
waar zitten de deuren
hoe zien ze er uit
de ramen
welke geluiden
zijn hoorbaar
en waar
herhalen
duizend keer
herhalen
en oefenen
daarom ken ik de details
het spijt me

G. en F. tegenover elkaar aan tafel. F. schilt een appel met G's mes. Langzaam.

Fanny

de appels zijn dit jaar heel zoet

Giacomo

Ze kijkt niet
waarom kijkt ze me niet aan
als ze tegen me spreekt

Fanny

Voordat hij wegging
hebben Antonio en ik
nog een heel klein kistje
op de markt gekocht
hij zegt hij houdt van zure appels
waarbij het spuug
als voor de eerste beet
in je mond begint te lopen

Giacomo

Deze vrouw kan het schillen van een appeltje tot een buitengewone gebeurtenis maken

Fanny

als hij komt zijn de kersen rijp
zo tussen zuur en zoet
F. likt het mes af. Geeft het G. terug. Hij neemt het aan. Stille. Zij wil in de appel bijten.
Kalm en zonder enige heftige beweging steekt G. het mes met een draaiende beweging in zijn borst.

Paolina

Het lemmet is net op tijd ingeklapt
zodat er niets vitaals geraakt is
Dokter Mannella zegt
het is een moeilijk geneesbare wond
omdat hij driehoekig is
Mijn broer moet
zoveel mogelijk rust houden

liggen op de sofa
hij kan zich op geen enkele manier
een inspanning veroorloven
de dokter schrijft rust voor
dat is goedkoop veel rust
ik ben gewend heel zacht te lopen
dat kost mij geen moeite meer

Giacomo

Iets
vreet van binnen uit
een voor een mijn organen op
Ik denk dat het leven zelf
zich als een leverbot
van jongs af aan en klein
zich eerst in de lever nestelt
om dan te zijner tijd zijn weg omhoog
te vreten
Een voor een verorbert deze
leverbot
de menselijke organen
na verloop van tijd
blazen de lege zakjes van organen
op
en vullen zich met rottingslucht
Het hoofd met alles daar binnen in
blijft
godzijdank
onaangetast
Ik ben
als u mij de metafoor vergeeft
een lopend lijk
met binnenin een dode man

Fanny

Zullen wij een brief schrijven aan Antonio
misschien komt hij dan eerder terug

Giacomo

Hoeveel van die driehoekige
wonden
zou ik nog nodig hebben
Ik kan haar niet wegsturen
maar haar aanwezigheid verdraag ik
ook niet

Paolina

Hij heeft koorts
hij ijlt
over zijn mes

Fanny

M'n bochelmannetje
wat is er toch met je aan de hand

Giacomo

Als je dood was
zou ik op een rustige manier
aan je kunnen denken Fanny

Fanny

Hij zegt mijn naam
hij herinnert zich mijn naam
Ik ben het Fanny
Ik denk dat een sterke bouillon
hem misschien goed zal doen

Giacomo

Met mij is niets aan de hand
laten we aan tafel gaan zitten
dan schrijven we een brief
aan Antonio
en vragen hem
hoe het hem vergaat
op de vrouwenjacht
die verrader

Fanny

Die bruit

Giacomo

Die egoïstische ploert

Fanny

Die valse charmeur
het is net de duivel zelf

Giacomo

Aan hem heb ik mijn leven te danken

Fanny

Ik kan niet wachten tot hij terug komt

Scène 6

Giacomo

geworden ben ik een moordenaar
dat hebben mijn ouders niet gewild
maar geworden ben ik het toch
Wij hebben dit huis gekocht
Paolina
Antonio
en ik
veel geld hadden we niet
het huis is gekocht
en niet elke dag de mensen
en vooral niet elke dag
de ouders hoeven te zien
wij hebben dit huis met weinig geld
gekocht
en zo is het dan ook
alles moet gerepareerd worden
het heeft een vloer
dat kan men zeggen
maar veel meer heeft het niet
Ik maak het dak
heb ik ze gezegd
daarom zit ik nu 33 dagen hierboven
om het dak te maken
Zij hebben de muren gemaakt
daarom kon ik het dak maken
jij moet schrijven
zeiden ze
mijn zuster of mijn vrouw
en mijn vriend
jij moet gedichten schrijven
terwijl wij de muren maken
maar ze begrijpen niet
dat je helemaal niet dicht kan
als men om je heen de muren maakt
dat begrijpen ze niet
dat hebben de ouders ook nooit
begrepen
dat van die muren
tot mijn twintigste jaar
heb ik het ouderlijke huis niet
verlaten
en nu zit ik hier
en maak het dak
omdat de anderen de muren
gemaakt hebben
en mijn grootste angst is
dat ik de hamer verlies
dat ik hem plotseling uit mijn hand
verlies
en dat hij iemand treft
beneden

Antonio

Ventje
zoek je de hamer
Ik ben terug

Giacomo

Je kunt je niet voorstellen
hoe vreselijk
ik onder je afwezigheid
geleden heb
het was erger
dan wanneer iemand je in de
sneeuw
al je kleren van het lijf ruikt
je overgiet met ijskoud water
en je drie dagen laat bevroren
Aan zoiets komt zoals men zegt een
eind
maar jouw afwezigheid
leek zo eindeloos
dat ik dacht mijn hoofd
het enige decante dat ik nog heb
zou verliezen
ik dacht dat ik om zou komen
in jouw afwezigheid
doe dat nooit meer hoor je
ik heb je nodig

van het werkwoord nodig hebben

Antonio

ventje vriend
je lijkt wel een hond
piepend kwispelend en likkend
kom je me tegemoet
ik moet je bijna van me afslaan
je waardigheid alsjeblieft

Giacomo

Waar waardigheid
ik bedoel
Met een bochel
en een slepend been
zo iemand bezit geen waardigheid
tenminste niet in de buurt
van deze duistere korrel zand
die aarde heet

Antonio

Stil af lief
je bent m'n hond niet
je bent m'n vriend
en vraag me niet naar hoe het was
in de grote stad

Giacomo

Mijn leven heeft iets amfibisch
ik bedoel
met de amfibie
als dier heb ik te doen
die weet ook niet
of hij in het water
of op de aarde thuishoort
Dat kan ik me zo goed
voorstellen
dat men als amfibie denkt: ik kan
twee dingen
wat moet ik doen
dat dat een probleem is
voor zo'n amfibie
omdat hij kiezen moet
elke dag
dat dat probleem hem zwaar op de
maag ligt
dat kan zo'n amfibie helemaal
ambivalent maken
begrijp je
zo'n dier dat aan de waterkant
een beetje staat te twijfelen
zal ik of zal ik niet
dat kan ik wel volgen
dat volg ik wel
Antonio
er is iets gebeurd

Antonio

laat eens denken
je hebt jezelf met een mes
in je borst gestoken
daar drinken we iets op

Giacomo

Ik houd mijn hersens liever helder

Antonio

Natuurlijk
ik de beneveling
en jij de heldere van geest
die mij verheft

Giacomo

nee
andersom
de heldere van geest
is een ziende maar lamme man
op de rug van een sterke benevelde
alleen samen
komen we vooruit

Fanny

er zijn momenten
dat ik met jaloezie
naar die twee kijk
Het is of ik een persoon zie
in plaats van twee
zoals ze daar langzaam lopend
spreken
en met hun handen gebaren